

villighed synes at ville fremme derfor. (Leth: Svarede det?) Ja, det skal jeg have den Værd at sige det ærede Mindretal. Dengang 2den Behandling fandt Sted her, vil det ærede Mindretal maasse erindre, at Udvalgets ærede Formand (Bajer) her i Salen fremkom med nogle Bemærkninger, som egentlig nærmest gik i den Retning, at han havde det ærede Mindretal mistant for, at det væsentlig kun opererede for at ødelægge Sagen og bevirke, at der ikke kom Noget ud af det Hele; det vil maasse den ærede forhenværende Ordfører (Leth) erindre. Dengang kunde der maasse have været En eller Anden, der i sit stille Sind troede, at det ærede Medlem for Skanderborg Amt (Bajer) havde selvstændig Ret i det; men vist er det imidlertid, at den ærede forhenværende Ordfører med stor Indignation fralagde sig Bemyndigelse af den Art og besvarede dem med netop at henvise til den store Interesse, som han og hans Meningsfæller havde for Lovforslaget. Jeg siger derfor, at, naar man gaar ud fra det og ikke fra, at der opereredes for at bringe det Hele til at strande, — thi saa kunde man godt forstaa, at det meget ærede Mindretal sagde, at det var meget vel fornuftet med, hvad der er sket, — men naar man gaar ud fra, at det ærede Mindretal med stor Bestemthed har fralagt sig denne Bemyndigelse ved at henvise til den Interesse, det nærer for Sagen, kan jeg ikke forstaa, hvorledes Mindretallet kan være fornuftet med, hvad der her er foreslaaet, thi det er dog meget Mindre, end hvad det ærede Mindretal tidligere ansaa for det Rigtige. Jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at man saaledes byder og ikke byder ved Lovforslags Behandling, at man betragter de Forslag, man stiller, som Død; de maa jo være Udtryk for det, man i og for sig anser for det Rette, det skulde man i alt Fald gaa ud fra. De Forslag, som Mindretallet dengang stillede som dets Udtryk for det i og for sig Rette paa dette Gebet, ere imidlertid meget væsentlig forskellige fra det, der nu foreligger (Leth: Nei), ja, det ere de virkelig, der er en meget væsentlig Forskjel i saa Henseende, idet det ærede Mindretal ganske vist vel vilde foretage nogle Forandringer i Henseende til Undersøgelsermyndigheden, men dog ingenlunde vilde laa en Streg over det Hele (Modsigelse af Leth), nei, det vilde det ærede Mindretal ikke, det ærede Mindretal vilde have, at Afdelingen til Husundersøgelsen skulde indskrænkes til de Tilfælde, hvor Folk engang havde været dømt for Overtrædelse af Loven, idet Mindretallet i saa Tilfælde mente, at det var rigtigst, at den burde finde Sted. Tilsvarende ønskede Mindretallet, at man skulde faae udpeget noget Bestemt med Hensyn til de gennemgribende Forandringer paa andre Punkter f. Ex. i § 1 med Hensyn til Opregningen af de særegne Klasser af Levnetsmidler. (Leth: Det er ganske ligegyldigt). Ja, nu siger man, at det er ganske

ligegyldigt, det kan gjerne være, der ligger mig heller ikke egentlig paa Hjerte. Andet end blot at fremhæve den Forskjel, der er paa det ærede Mindretals Stilling ved 2den Behandling og nu, og tillige at gjøre gjældende, at denne Forskjel, der naturligvis er størst for det daværende Flerparts Vedkommende, ogsaa er tilstede for det ærede Mindretals Vedkommende, saaledes at dette ogsaa for det ærede Mindretal staar som Noget, der efter min Mening ikke kan betragtes som Udtryk for, hvad det anser for det i og for sig Ønskeligste. Det er imidlertid, som jeg før bemærkede, ikke min Hensigt at komme tilbage til alle de Punkter, som have været Gjenstand for Diskussion tidligere, saa meget mindre, som der jo heller ikke foreløbig er stillet andre Ændringsforslag under Forhandling end det under Nr. 50, og det er nærmest om min Stilling til dette Forslag, at jeg vil udtale et Par Ord. Jeg betragter dette Ændringsforslag som en saa gennemgribende Forandring i Lovforslaget, at jeg egentlig ikke længere kan anse det som det samme Lovforslag. Det er i mine Tanker egentlig en hel ny Tanke, som man stiller frem for at afløse Lovforslaget. Jeg gaar nemlig ud fra, at Forslagsstillerne eller i alt Fald en Del af Forslagsstillerne egentlig i dette Ændringsforslag ikke have villet udtrykke Ønsket om at begræve det Hele, ikke egentlig have villet udtrykke den Mening, at der helst ikke burde gjøres Noget, og at der ikke var Behov til at gjøre Noget; men jeg antager, at det idetmindste for flere af Forslagsstillerne Vedkommende, som sagt, har været Tanken, at de ønskede, at der skulde gjøres et Forsøg, at der skulde finde en Forberedelse Sted ad den Vej, som Ændringsforslaget anviser, og at de altsaa have ment, at man foreløbig burde indskrænke sig hertil, medens der forøvrigt idetmindste hos nogle af de ærede Herrer laa den Tanke bagved, at man, naar dette Forsøg havde ledet til det Resultat, at der virkelig ikke gik saa saa Forfalsninger af denne Art for sig, da vilde være villig til at gaa videre ad denne Bane. Jeg gaar ud fra, at idetmindste nogle af dem have stillet dette Ændringsforslag, ikke for at komme bort fra det Hele, men for dog at gjøre Noget, og for at gjøre Noget i den alvorlige Hensigt derved at betænde en Vej, som senere kunde lede til Mere. Det kan gjerne være muligt, at der er andre af de ærede Forslagsstillere, som ere gaaede ind derpaa, fordi de have ment, at det var Veien til at laa det Hele ihjel, og fordi de have ment, at det var det Beste ikke at gjøre Noget. Men jeg siger, at jeg anser dette Ændringsforslag for i Virkeligheden at være et nyt Lovforslag, for at være saa væsentlig forskelligt fra det foreliggende, at det maa betragtes som en hel ny Tanke, man vil sætte istedetfor Lovforslaget og ikke egentlig som et Ændringsforslag til selve Lovforslaget. Det er jo nemlig klart, at, hvis det blot var